

MOTIVÁCIÓS LEVÉL

Magam is gyakorló szülő vagyok. Helyi lakos. Jogász. Voltam felelős egyszemélyi vezető, de voltam középvezető is, aki a beosztottak érdekeit képviselte a tulajdonos felé és a vezetői utasításokat közvetítette a beosztottak felé. Egy turbulens korban, mely a kerületem szempontjából rendkívüli nehézségekkel járt együtt.

Ezen változások egy része az oktatási intézményeket sem kímélte. Volt szerencsém végignézni a Bosnyák téri beruházás körüli botrányokat, megtapasztaltam milyen az, amikor politikai motivációk alapján újítanak fel intézményeket részlegesen, szakmai szempontok figyelembe vétele nélkül, hogy aztán a felújítást olyan politikai szereplők adhassák át, akik hivatalosan nem is vehettek volna részt a döntésben.

Azt gondolom, ez jelentős átalakításra szorul. Azt is gondolom, hogy nem csak én lennék erre képes, ugyanakkor az érintettségem és a rálátásom, tapasztalatom segíthet ebben a folyamatban, mivel a helyes döntéshozatali folyamatok egyszerre több szereplőjének a helyzetébe is bele tudom magam képzelni.

Lehetnék a tanár, aki nem tud környezet órán filmet vetíteni, mert nem kapott dedikált laptopot, sem ő, sem az osztály így az óráközi szünetben az eszköz kiadására kell várjon. Lehetnék a szülő, aki látja, hogy a zsámolyok és az ugrószekrény helyett az egyébként elfogadható állapotú belső udvar kap új burkolatot. Lehetnék a gyerek, aki nem tudja rendesen elzárni a csapot, mert nem cserélték le és az udvarra se mehet ki, mert a megcsúszott felújítás miatt óriási gépek állnak rajta.

És bár a fentiek nagy része nem lehetek, lehetek helyette az, aki odafigyel rájuk és aki azért dolgozik, hogy a nap végén mindegyikük elégedetten, boldogan mehessen haza. Azt gondolom, ez a tapasztalat hasznosítható tankerületi igazgatóként.

Rálátást szereztem vezetői feladatokra, beleértve a karbantartói, rendszerüzemeltetési feladatokat, a munkaerő utánpótlás (sőt, bővítés majd kényszerű zsugorodás) és a napi működtetés, anyagbeszerzés nehézségeit is. Közép és felső vezetői tapasztalatokra tehettem szert, melyeket tankerületi igazgatóként is tudnék hasznosítani.

Értem, hogy a vezetés nem hatalom, hanem odafigyelés, és felelősség mások iránt, nehéz döntések sorozata, és sokszor kényszerű választás a lehetőségek közül. Vezetői stílusomat is igyekszem ehhez igazítani. A döntések könnyebben végrehajthatóak, ha a résztvevők értik a döntést, átlátják a vezetői célokat és nem csak utasítást hajtanak végre, anélkül hogy értenék mit miért kellene megtenni.

Vettem részt szakmai együttműködésben, így a társszervekkel és az egyéb partnerekkel való kommunikáció terén is rendelkezem tapasztalattal, képes vagyok több különböző résztvevő munkájának összehangolására, az elkészült feladatok nyomon követésére, és szükség esetén a beavatkozásra. Ha kell tudok hallgatni, ha kell tudok döntést hozni, szakmai előéletem vezérfonala a jogszabálykövetés és az érdekérvényesítés volt, így ezek nem okoznak problémát. Képes vagyok egy csapatot irányítani, mindezt úgy, hogy abból a csapaton belül ne legyen sértődés. Láttam és simítottam már el személyes konfliktust, azt gondolom, ez a tapasztalat is hasznosítható tankerületi igazgatóként. Képes vagyok döntést hozni és azért felelősséget vállalni.

Ahogy vezetői programomban is megfogalmaztam, fontosnak tartom a változó jogszabályi környezet folyamatos követését és annak tudatos átvezetését a tankerület működésébe. Azt gondolom a tankerületi igazgatóra váró feladatok mindegyikét láttam már pályafutásom során, így helyt tudnék állni ebben a feladatkörben.

